

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Hotărârea nr. 618
Din 25.08.2021

Dosar nr: 226/2020

Sesizare nr: 2046/03.04.2020

Petent:

Reclamată: Compania Națională Poșta Română, Oficiul Poștal nr. 51

Obiect: îngrădirea accesului la servicii poștale. Criteriul dizabilitate. Petentul, persoană cu handicap (utilizator de cărucior rulant), sesizează o serie de deficiențe privind modalitatea de primire și transmitere a corespondenței prin intermediul Poștei Române pe perioada și după apariția Ordonanțelor militare. Astfel, acesta sesizează refuzul factorului poștal de a intra în casă pentru a-i înmâna corespondența, precum și lipsa echipamentului specific răspândirii virusului SARS COV 19 (mănuși și mască) a acestuia. De asemenea, petentul solicită să se stabilească dacă factorul poștal are sau nu obligația de a intra în casă, având în vedere imposibilitatea sa de a se deplasa. Nu în ultimul rând, petentul reclamă lipsa interesului reclamatei de a identifica o soluție juridică menită să răspundă nevoilor utilizatorilor de servicii poștale aflate în imposibilitatea fizică de a semna pe formularele care atestă livrarea trimiterilor poștale

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al petentului:

1.

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al reclamatei:

2. Compania Națională Poșta Română SA cu sediul în București, Bdul Dacia 140

3. Oficiul Poștal nr. 51 București - supportclienti@postea-romana.ro

II. Citarea părților

4. Având în vedere contextul evoluției epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a informat părțile cu privire la faptul că au posibilitatea de a trimite punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul acestora;

5. La solicitarea expresă a petentului, în temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Părțile au fost citate pentru data de 16.03.2021 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

7. În fapt, petentul, persoană cu dizabilitate, imobilizată în scaun rulant, arată că, din data de 01.07.2019 până în data de 30.09.2019, nu i-a fost înmănat niciun plic. Din 30.09.2019 și până în data de 11.03.2020, costul pentru înmânarea corespondenței de către o altă persoană a fost de 45 lei/oră pentru livrare în intervalul 8.00-11.00.

Potentul mai arată că, pe perioada Ordonanțelor militare, factorul poștal a refuzat să intre în casă pentru a-i înmâna corespondența, precum și faptul că acesta nu purta echipament corespunzător răspândirii virusului Sars Cov 19.

Având în vedere aceste aspect, petentul susține că vinovați de toate aceste încălcări repetate ale legii sunt:

8. Nu în ultimul rând, petentul arată că, nici până în prezent, reclamata nu a stabilit dacă factorul poștal are obligația sau nu de a intra în casă pentru înmânarea corespondenței. (vezi recomandarea Colegiului director al CNCD în Hotararea nr. 758/2019).

Sușinerile Companiei Naționale Poșta Română SA

9. Cu privire la calitatea procesuală pasivă a prepușilor (), reclamata arată că întreaga responsabilitate în ceea ce privește comportamentul profesional al salariaților, persoane fizice, reclamați de petent, aparține în exclusivitate Companiei.

10. În ceea ce privește recomandarea CNCD astfel cum a fost dispusă în hotararea nr. 758/2019, reclamata susține că s-a adresat autorității de reglementare ANCOM solicitând elaborarea unui suport legislativ concordant în vederea soluționării diferendului consemnat de către CNCD. Astfel, reclamata susține că a prezentat autorității de reglementare situația de fapt și a solicitat îndrumare metodologică în ceea ce privește identificarea unei soluții juridice menită să răspundă nevoilor utilizatorilor de servicii poștale aflate în imposibilitatea fizică de a semna pe formularele care atestă livrarea trimiterilor poștale.

În acest sens, reclamata redă din punctul de vedere al ANCOM

(Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 prin care legiuitorul a deflnit și individualizat „serviciul confirmare de primire” ca reprezentând acel „serviciu(ui) poștal a cărui particularitate constă în predarea către expeditor a dovezii privind predarea trimiterii poștale înregistrate, confirmată în scris de destinatar, a fost elaborată și legislația secundară, respectiv Decizia președintelui ANCOM nr. 313/2017, în cuprinsul căreia, respectiv la pet. 1.1 lit. f) din Anexa nr.1 la aceasta

decizie, a fost preluată definiția consacrată de legiuitorul primar pentru „serviciu confirmare de primire”.

De asemenea, pentru punerea în aplicare a acestui serviciu poștal particular și îndeplinirea cerinței legale prevăzută de legislația primară, aceea de a remite expeditorului o dovadă privind predarea trimiterii poștale înregistrate, prin prevederile pct. 3.10.8. din Decizia ANCOM nr.313/2017 s-a prevăzut modalitatea de îndeplinire a acestei cerințe, respectiv: “Furnizorul are obligația de a preda trimiterea poștală care face obiectul serviciului confirmare de primire numai cu condiția ca destinatarul ori persoana autorizată să primească trimiterea poștală să confirme, în scris, primirea trimiterii poștale, prin indicarea datei și a numelui și prenumelui în clar, a calității sale în raport cu destinatarul și, respectiv, prin adăugarea semnăturii, pe formularul utilizat de furnizor în acest sens.”

Astfel, conform caracteristicilor stabilite de legiuitor, în acest caz se prevede obligația privind —confirmarea în scris de către destinatar ori persoana autorizată să primească trimiterea poștală a dovezii privind predarea trimiterii poștale înregistrate, fapt care asigură **particularitatea esențială a acestui serviciu**, constând în livrarea ulterioară către expeditor a acestei dovezi privind predarea trimiterii poștale confirmate în scris de către destinatar. Așadar, obținerea semnăturii în scris/olografe din partea destinatarului sau persoanei îndrituite să primească trimiterea poștală, atestând și data remiterii sale efective, este modalitatea care asigură îndeplinirea acestor exigențe legale, care țin de esența serviciului confirmare de primire, neputând fi eludată cerința confirmării „în scris” a predării trimiterii poștale, distingându-l în același timp de toate celelalte tipuri de servicii poștale.

Ratiunea cu privire la reglementarea condițiilor acestui serviciu poștal, astfel cum au fost expuse mai sus, derivă din necesitatea existenței unui serviciu poștal care să ofere expeditorilor garanția și, totodată, dovada remiterii unei trimiteri poștale către destinatarul acesteia, identitatea destinatarului fiind confirmată inclusiv pe bază de semnătură. Această necesitate este impusă de caracterul oficial al unor acte, informări sau proceduri, iar data primirii trimiterilor de către destinatar sau persoana autorizată în numele acestuia este legată, de cele mai multe ori, de nașterea ori stingerea unui drept, ori a unui raport juridic.)

11. Reclamata mai arată faptul că, prin punctul de vedere exprimat de autoritatea de reglementare, s-a aratat că orice furnizor de servicii poștale poate, prin intermediul condițiilor generale privind furnizarea serviciilor poștale adoptate, poate să stabilească inclusiv sfera de aplicabilitate în situația persoanelor autorizate să primească trimiteri poștale.

În considerarea aspectelor prezentate și față de împrejurarea că aplicarea legislației în vigoare nu poate constitui per se o conduită cu caracter discriminant savarsită cu vinovația cerută de lege, reclamata solicită respingerea ca neintemeiată petiției.

12. De asemenea, reclamata solicită CNCD, **pentru corecta înțelegere a modului de furnizare a unui serviciu poștal, a se avea în vedere următoarele:**

Serviciul poștal constă în colectarea, sortarea, transportul și livrarea unei trimiteri poștale. Serviciul poștal este un serviciu pe care furnizorul de servicii poștale (Compania Națională "Poșta Română"SA) îl prestează în beneficiul expeditorului

trimiterii poștale. Contractul de furnizare de servicii poștale se încheie între expeditor și furnizorul de servicii poștale iar destinatarul unei trimiteri poștale este o terță parte față de raportul juridic.

Reclamata susține că, potrivit dispozițiilor art.2 din OUG nr.13/2013 privind serviciile poștale sunt definite astfel:

- **serviciu de trimitere recomandată** - serviciul poștal ale cărui particularități constau în oferirea unei garanții forfetare împotriva riscurilor de pierdere, furt, distrugere totală sau parțială ori deteriorare a trimiterii poștale înregistrate și în eliberarea, la cerere, ulterior depunerii, respectiv livrării trimiterii poștale, a unei dovezi privind depunerea trimiterii poștale sau livrarea la destinatar, fără a fi confirmată în scris de către acesta;

- **serviciu confirmare de primire** - serviciul poștal a cărui particularitate constă în predarea către expeditor a dovezii privind predarea trimiterii poștale înregistrate, confirmată în scris de destinatar;

Pentru ambele tipuri de servicii definite mai sus, salariatul poștal are obligația de a solicita, la momentul înmânării trimiterii poștale, ca destinatarul să confirme prin semnătură că a intrat în posesia trimiterii poștale. Diferența dintre cele două tipuri de servicii este aceea că în cazul serviciului de trimitere recomandată, destinatarul semnează într-o listă de distribuție iar în cazul serviciului confirmare de primire, destinatarul semnează pe un document ce urmează a fi remis expeditorului.

13. Reclamata susține că expeditorul unei trimiteri poștale are deplina libertate de a alege ce tip de serviciu solicită furnizorului de servicii poștale, desigur, în raport de necesitatea obținerii unui material probator cu privire la comunicarea transmisă destinatarului.

14. Nu în ultimul rând, reclamata arată că **singura ipoteza legală în care predarea unei trimiteri poștale înregistrate, fără obținerea unei confirmări scrise din partea destinatarului, este reglementată în mod expres de dispozițiile codului de procedură civilă (art.163 alin.1-2 c.pr.civ), după cum urmează:**

„ART. 163 Procedura de comunicare

(1) Comunicarea citației se va face persoanei în drept să o primească, care va semna dovada de înmânare certificată de agentul însărcinat cu înmânarea.

(1) *Daca destinatarul primește citația, dar refuză să semneze dovada de înmânare ori, din motive întemeiate, **nu o poate semna.** (sbi.ns.) agentul va întocmi un proces-verbal în care va arata aceste împrejurări."*

Față de situația prezentată, având în vedere dispozițiile Codului civil precum și normele și instrucțiunile poștale în vigoare, petentul poate intra în posesia trimiterilor, în următoarele condiții:

1) prin împuternicirea unei persoane fizice în baza unei procuri autentice emise în conformitate cu dispozițiile Capitolului IX intitulat „Contractul de mandat” din Codul civil; (valabilitatea unei procuri notariale este stabilită în primul rând de părți. Părțile pot limita durata procurii, indicând expres o perioadă de timp, dacă părțile nu au prevăzut un termen, procura încetează în 3 ani de la încheiere. Procura se poate încheia și pe o perioadă determinată, mai mare sau mai mică de 3 ani (de exemplu - 5 ani sau 5 luni), dacă durata mandatului este menționată expres în procură.

- 2) prin asistentul personal (daca există) al persoanei cu handicap grav angajat în temeiul Legii nr. 448/2006;
- 3) prin curator, în cazurile prevăzute de dispozițiile art. 178 și următoarele din Codul civil.

În concluzie, reclamata apreciază că aspectele invocate de petent nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte discriminatorii, ori ale unui tratament injust, nefiind vorba despre acțiuni/inacțiuni care să poată favoriza sau defavoriza anumite persoane.

V. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

15. Constituția României:

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** *”(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”*
- **Articolul 50 Protecția persoanelor cu handicap** *”Persoanele cu handicap se bucura de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor”.*
- **Art. 52 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică** *”(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.
(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)”*
- **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți** *”(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.
(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”*

16. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare – art. 2 alin. 1:

- *”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

17. LEGE nr. 448 din 6 decembrie 2006 (republicată**) privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap*)**

- **Articolul 3 Protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap au la bază următoarele principii:** *“a) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului; b) prevenirea și combaterea discriminării; c) egalizarea șanselor; d) egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă; e) solidaritatea socială; f) responsabilizarea comunității; g) subsidiaritatea; h) adaptarea societății la persoana cu handicap; i) interesul persoanei cu handicap; j) abordarea integrată; k) parteneriatul; l) libertatea opțiunii, a controlului sau/și a deciziei asupra propriei vieți, a serviciilor și formelor de sprijin de care beneficiază; m) abordarea centrată pe persoană în furnizarea de servicii; n) protecție împotriva neglijării și abuzului; o) alegerea alternativei celei mai puțin restrictive în determinarea sprijinului și asistenței necesare; p) integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap, cu drepturi și obligații egale cu ale tuturor celorlalți membri ai societății, cu respectarea nevoilor specifice persoanelor cu handicap”.*

- **Articolul 4** *“Autoritățile publice, furnizorii de servicii sociale, reprezentanții societății civile, precum și persoanele fizice și juridice responsabile de aplicarea prezentei legi au obligația să promoveze, să respecte și să garanteze drepturile persoanei cu handicap, stabilite în concordanță cu prevederile Cartei sociale europene revizuite, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, precum și cu celelalte acte interne și internaționale în materie la care România este parte”.*

18. CEDO

Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

- **Articolul 14** „Interzicerea discriminării Exercițarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Principiile de analiză

19. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,*
- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

20. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

21. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

22. Pe cale de excepție, în conformitate cu dispozițiile **art. 63** din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

Astfel, Colegiul director admite răspunderea comitentului pentru prepuși cu privire la calitatea procesuală pasivă a prepușilor ().

23. Pe fondul cauzei, în fapt, Colegiul director reține îngrădirea accesului petentului la servicii poștale. În acest sens, Colegiul director reține că ar exista un refuz din partea factorului poștal de a intra în casă pentru a-i înmâna corespondența, precum și lipsa interesului reclamatei de a identifica o soluție juridică menită să răspundă

nevoilor utilizatorilor de servicii poștale aflate în imposibilitatea fizică de a semna pe formularele care atestă livrarea trimiterilor poștale

24. În drept, Colegiul C.N.C.D. se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudenței sale, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare.**

Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

26. De asemenea, Colegiul se raportează la articol 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, “prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

e) o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării.

27. În ceea ce privește inversarea sarcinii probei, Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

28. Raportat la cele stipulate mai sus, Colegiul director reține că situația petentului este una aparte, acesta fiind imobilizat într-un scaun rulant, fără a-și putea folosi membrele, și întâmpină probleme în mod constant cu factorul poștal pentru că nu există o reglementare adaptată la situația sa. Din acest punct de vedere, CNCD a recomandat în alte hotărâri emise identificarea unei soluții pentru petent și pentru persoanele aflate în situație similară.

Potrivit dispozițiilor art.2 din OUG nr.13/2013 privind serviciile poștale, acestea sunt de mai multe feluri și sunt definite astfel:

- **serviciu de trimitere recomandată** - serviciul poștal ale cărui particularități constau în oferirea unei garanții forfetare împotriva riscurilor de pierdere, furt, distrugere totală sau parțială ori deteriorare a trimiterii poștale înregistrate și în eliberarea, la cerere, ulterior depunerii, respectiv livrării trimiterii poștale, a unei dovezi privind depunerea trimiterii poștale sau livrarea la destinatar, fără a fi confirmată în scris de către acesta;

- **serviciu confirmare de primire** - serviciul poștal a cărui particularitate constă în predarea către expeditor a dovezii privind predarea trimiterii poștale înregistrate, confirmată în scris de destinatar;

Pentru ambele tipuri de servicii definite mai sus, salariatul poștal are obligația de a solicita, la momentul înmânării trimiterii poștale, ca destinatarul să confirme prin semnătură că a intrat în posesia trimiterii poștale. Diferența dintre cele două tipuri de servicii este aceea că în cazul serviciului de trimitere recomandată, destinatarul semnează într-o listă de distribuție iar în cazul serviciului confirmare de primire, destinatarul semnează pe un document ce urmează a fi remis expeditorului.

Prin urmare, expeditorul unei trimiteri poștale are deplină libertate de a alege ce tip de serviciu solicită furnizorului de servicii poștale, desigur, în raport de necesitatea obținerii unui material probator cu privire la comunicarea transmisă destinatarului.

29. De asemenea, Colegiul director reține faptul că există și **ipoteza legală în care predarea unei trimiteri poștale înregistrate, fără obținerea unei confirmări scrise din partea destinatarului**, și este reglementată în mod expres de dispozițiile codului de procedură civilă (art.163 alin.1-2 c.pr.civ), după cum urmează:

„ART. 163 Procedura de comunicare

(1) Comunicarea citației se va face persoanei în drept să o primească, care va semna dovada de înmânare certificată de agentul însărcinat cu înmânarea.

(2) *Daca destinatarul primește citația, dar refuză să semneze dovada de înmânare ori, din motive întemeiate, **nu o poate semna.** (sbi.ns.) agentul va întocmi un proces-verbal în care va arata aceste împrejurări."*

30. Nu în ultimul rând, Colegiul director ia act de dispozițiile Codului civil și normele și instrucțiunile poștale în vigoare, care permit petentul să intre în posesia trimiterilor, în următoarele condiții:

1) prin împuternicirea unei persoane fizice în baza unei procuri autentice emise în conformitate cu dispozițiile Capitolului IX intitulat „Contractul de mandat” din Codul civil; (valabilitatea unei procuri notariale este stabilită în primul rând de părți. Părțile pot limita durata procurii, indicând expres o perioadă de timp, dacă părțile nu au prevăzut un termen, procura încetează în 3 ani de la încheiere. Procura se poate

încheia și pe o perioadă determinată, mai mare sau mai mică de 3 ani (de exemplu - 5 ani sau 5 luni), dacă durata mandatului este menționată expres în procură.

2) prin asistentul personal (daca există) al persoanei cu handicap grav angajat în temeiul Legii nr. 448/2006;

3) prin curator, în cazurile prevăzute de dispozițiile art. 178 și următoarele din Codul civil.

31. Prin urmare, Colegiul director nu reține întrunirea elementelor constitutive ale unei fapte de discriminare, întrucât petentul poate uza, potrivit legii și în anumite condiții, de serviciile poștale. Colegiul director nu poate reține intenția reclamatei de a discrimina petentul ori de a-i îngreuna situația, deja existentă, sau acțiuni/inacțiuni care să poată favoriza sau defavoriza anumite persoane

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, lipsă criteriu;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 25.08.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN- Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA - Membru (online)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD

Data redactării: 16.09.2021

Redactat și motivat de A.P.G. și H.G

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ***, constituie de drept titlu executoriu.